



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Gf.III.30.095/2024/4-II. szám

A felperes:

felperes Kf.t „f.a.” (felperes székhelye)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Rátky és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rátky Miklós ügyvéd; ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes neve (alperes lakcíme)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Fekete-Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fekete-Szabó Tamás ügyvéd; ügyvédi iroda címe)

A per tárgya:

Vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 20.P.20.030/2023/42.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes 20.P.20.030/2023/43.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 19 050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára – 48 000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A 2021. október 14. napjától felszámolás alatt álló felperesnek az alapításától az alperes vezető tisztségviselője volt.

[2] A felperes felszámolási eljárásában öt hitelező jelentett be követelést, a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői igények összege a felszámolói díjjal együtt 28 589 922 forint.

[3] Az alperes – pénzbírság kiszabása ellenére – nem teljesítette a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (továbbiakban: Cstv.) 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott kötelezettségeit, valamint nem történt meg a felperes 2021. évre vonatkozó beszámolójának letétbe helyezése és közzététele.

[4] A felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2021. szeptember 7. napján bekövetkezett.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az alperes vezetői feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, és ezzel megghiúsította 28 589 922 forint erejéig a hitelezők követelésének kielégítését. Érvényesíteni kívánt jogként a Cstv. 33/A. § (1) és (5) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott arra, a felperes 2021. évre vonatkozó beszámolóját az alperes nem helyezte letétbe és nem tette közzé, valamint nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeinek. Ezért álláspontja szerint a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése értelmében az alperesnek kell bizonyítania, hogy nem következett be az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési feladatai során a hitelezői érdekeket is figyelembe vette. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének kezdő időpontjaként 2021. szeptember 7. napját jelölte meg. Érvelése szerint az adós iratanyagának átadása hiánya miatt bizonyítási szükséghelyzetben van az alperes mulasztása és a hitelezői igények teljes kielégítésének megghiúsulása közötti okozati összefüggést illetően.

[6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, egy állami beruházás kereteiben megvalósuló építkezés esetében a felperes alvállalkozóként nem kapta meg az elvégzett munkáért járó vállalkozói díjat, így nem tudott alvállalkozója felé teljesíteni. A felperes megrendelőjével szemben pedig nem tudta vállalni a társaság addigra megromlott anyagi helyzete miatt a pereskedést. Véleménye szerint nem látta és nem is láthatta előre az üzleti kockázatot e beruházás kapcsán, ugyanis az egyházi beruházás volt. Állította, minden tőle telhetőt megtett a hitelezői követelések kielégítése érdekében, és kizárólag a felperes megrendelőjének a teljesítést megtagadó magatartása vezetett oda, hogy elesett a hitelezők kielégítésére szolgáló bevételtől. Megítélése szerint ezért a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése alapján mentesül a felelősség alól. Nem vitatta, hogy a felszámolás kezdő időpontját megelőző napra készített beszámolót nem adta át a felszámolónak. A 2021. évi beszámolót ugyanakkor azért nem készítette el, mert azt a következő év május 15. napjáig kellett benyújtani. Utalt arra, a hitelezők követelésének teljes mértékben történő megghiúsulása és az alperes hitelezői érdekeket sértő magatartása közötti okozati összefüggés valószínűsítése nem elegendő, azt a felperesnek kell bizonyítania.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes mint a felperes volt vezető tisztségviselője a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben a hitelezők követeléseinek kielégítése teljes mértékben, 28 589 922 forint erejéig megghiúsult. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 127 000 forint perköltséget, míg az állam javára 36 000 forint eljárási illetéket. Határozatának indokolása szerint a vezetői felelősség körében érvényesülő általános bizonyítási szabályok alól kivételt jelent a nem önálló felelősségi alakzatot tartalmazó Cstv. 33/A. § (5) bekezdése, amely a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésével együtt értelmezendő. Ez a bizonyítási kötelezettség megfordulására vonatkozó szabályt ír elő, amely azt jelenti, a beszámoló letétbe helyezési és közzétételi, illetve a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott kötelezettségek felróható elmulasztása esetén a vezetőnek kell bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének

időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetői feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.

[8] Megállapította, a felperes igazolta, hogy az alperes nem tett eleget a 2021. évi beszámoló készítési, letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, valamint a Cstv. 31. §-a szerinti kötelezettségeit sem teljesítette. Ezért a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti bizonyítási szabályt alkalmazhatónak találta.

[9] Rámutatott, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte legkésőbb a felszámolást elrendelő végzés erre vonatkozó megállapítása időpontjában bekövetkezett. Lényegesnek ítélte, a felszámolási eljárás során 28 589 922 forint összegű ki nem elégített, nyilvántartásba vett követelés, amellyel szemben semmilyen pénzeszköz nem állt a felperes rendelkezésére. Ebből arra a következtetésre jutott, az alperes vezetői feladatait úgy látta el, hogy a hitelezők érdekeit nem vette figyelembe, figyelemmel arra is, hogy az alperes tényállítást nem tett az általa folytatott tevékenységet illetően. Ezzel szemben azt részletezte, mit és miért nem tudott megtenni a követeléseinek behajtása érdekében, amely előadását nem is bizonyította. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a legutolsó könyvelési adat alapján 8 562 295 forint pénztárháziállattal kellett volna rendelkeznie a felperesnek a felszámolás kezdetén, amely összeg azonban nem volt fellelhető, és azzal az alperes a felszámoló felhívása ellenére sem számolt el. Ennek az összegnek pedig elegendőnek kellett volna lennie egy követelés behajtására irányuló per megindításához is.

[10] Egyetértett az alperesnek azzal a hivatkozásával, miszerint a mulasztása és a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulása közötti okozati összefüggést a felperesnek kell bizonyítania. Ennek körében ugyanakkor elfogadta a felperes bizonyítási szükséghelyzetre való hivatkozását, mivel az alperes a felperes iratait nem adta át. Ezért a polgári perrendtartástól szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 265. § (3) bekezdésére figyelemmel az okozati összefüggésre vonatkozó felperesi tényállítást valósnak fogadta el. Kételye ennek kapcsán nem merült fel, ugyanis a felszámolási eljárás során az iratok átadására irányuló többszöri felszólítás eredménytelen maradt, és az iratokat az alperes a peres eljárás során sem nyújtotta be.

[11] Mellőzte a kimentés kapcsán az alperes által megjelölt tanúk meghallgatását, mert a tanúk a vállalkozási szerződésből eredő jogvitára nézve tudtak volna vallomást tenni, amely azonban nem erre a perre tartozik.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 381. §-a alapján. Kiemelte, a 2021. évi beszámolót nem tudta előterjeszteni, mivel a felperest a felszámolás kezdő időpontjától, 2021. október 14. napjától a felszámolóbiztos képviselte, és a beszámoló letétbe helyezésének határideje 2022. május 31. napja volt. A hitelezők kielégítése érdekében megtett lépésekkel összefüggésben előadta, nem az ő hibája, hogy a felperessel szerződő megrendelő nem tett eleget a vállalkozói díj fizetési kötelezettségének. A teljesítési igazolások kiállítása érdekében felvette a kapcsolatot a

Teljesítésigazolási Szakértői Szervvel, terjedelmes levelezést folytatott alvállalkozójával, a B... Kft.-vel, és a megrendelőjével szemben fennálló követelésének rendezése érdekében a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Állandó Választottbíróság előtti eljárásban félként eljár, a jogszabályban foglalt kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tett. Álláspontja szerint tehát megpróbált minden olyan lépést megtenni, amellyel a felperes vagyonhoz jut. A felszámolónak pedig rendelkezésre álltak azok a számlák, amelyeket a felperes érvényesíthetett volna. Sétélmezte, az elsőfokú bíróság mellözte a tanúk meghallgatását, ugyanis azok nyilatkozni tudtak volna a vele folytatott egyeztetésekről, a felperes fizetési hajlandóságáról és a peres eljárás megindításának tervéről.

[13] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, a perben megfordult a bizonyítási teher, és az alperesnek kellett azt bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetői feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. Az alperes ugyanakkor ellenkérelmében csupán általánosságban hivatkozott arra, hogy minden tőle telhetőt megtett a hitelezők érdekeinek védelmében, és a becsatolt két okirati bizonyíték sem támasztotta alá, hogy érdemi jogi lépéseket tett volna a felperes követelésének behajtása érdekében. Nem tartotta figyelembe vehetőnek a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján a fellebbezésben a Teljesítésigazolási Szakértői Szervvel való kapcsolatfelvételre és a B... Kft.-vel folytatott levelezésre vonatkozó tényállítást. Nem tartotta a hitelezők érdekében tett jogi lépésnek a felperes választottbírósági eljárásban való képviseletét, miután a választottbírósági eljárás a felperessel szemben indult, így abban az eljárásban az alperesnek vezető tisztségviselőként kötelezettsége volt a társaságot képviselni.

[14] Utalt arra, az alperes a bizonyítási indítványait az elsőfokú eljárás során részben eltérő tartalommal indokolta, és a per elbírálása szempontjából nincs jelentősége, hogy milyen alapon keletkeztek a jogviták az adott társaság és a felperes között. A tanúk vallomásából emiatt az alperes felelősség alóli mentesülését érintően jelentős tények feltárása nem várható. Megjegyezte, az alperes nem tett eleget iratátadási és tájékoztatási kötelezettségének a felszámoló felé, ezért nem érthető az a nyilatkozata, hogy a felszámolónak rendelkezésre állnak a felperes követelései érvényesítéséhez szükséges okiratok.

Az ítéltábla döntésének indokai

[15] A fellebbezés alaptalan.

[16] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[17] Az alperes fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 381. §-a alapján. Ennek alapjaként arra hivatkozott, hogy a felperes 2021. évi beszámolójának közzétételi és letétbe helyezési kötelezettsége nem terhelte, mindent megtett a felperes követeléseinek érvényesítése érdekében, amely körülményre vonatkozó tanúbizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság mellőzte.

[18] A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezésben határozott kérelmet kell előterjeszteni arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg vagy helyezze hatályon kívül. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – a 379-381. §-ban foglaltakra hivatkozva kérheti. Az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 379. §-a az eljárás megszüntetése miatt, a 380. §-a az ott felsorolt súlyos eljárási szabálysértések miatt, a 381. §-a pedig a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatt ad lehetőséget. Anyagi jogi jogszabálysértések tehát az idézett jogszabályi rendelkezések szerint anyagi pervezetési hiba nélkül nem adnak alapot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

[19] Az alperes azzal, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 381. §-a alapján kérte, azt juttatta kifejezésre, hogy az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára nem tart igényt, mert álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban történt eljárási szabálysértés (a beszámoló közzétételi és letétbe helyezési kötelezettségének hiánya, a tanúbizonyítás mellőzése) a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, vagyis az elsőfokú döntés az érdemi felülbírálatra alkalmatlan. E fellebbezési kérelemre figyelemmel a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú eljárásban történt-e olyan, az ügy érdemi eldöntésére kiható, a másodfokú eljárásban (észszerűen) nem orvosolható lényeges eljárási szabálysértés, ami szükségessé teszi az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését.

[20] Az elsőfokú bíróság az alperes tanúbizonyítási indítványát azért mellőzte, mert azt a jogvita elbírálása körében szükségtelennek találta. Ennek oka pedig az volt, hogy anyagi jogi álláspontja szerint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti megállapítási perre nem tartozik a felperes által megkötött vállalkozási szerződésekből eredő jogvita {elsőfokú ítélet [19] bekezdés}. A beszámoló közzétételi és letétbe helyezési kötelezettség elmulasztását az elsőfokú bíróság a vezetői felelősség jogszabályi feltételeinek bizonyításával kapcsolatos szabály, a Cstv. 33/A. § (5) bekezdés alkalmazhatósága kapcsán, míg az alperes tevékenységét a vezetői felelősség egyik feltételének, a hitelezői érdeket sértő magtartással összefüggésben értékelte.

[21] Az alperes fellebbezésében a bizonyítás eljárásjogi szabályainak megsértésre hivatkozott, tartalmilag a Pp. 276. § (5) bekezdésének és 279. §-ának sérelmét állítva, ezzel az elsőfokú bíróságnak azt az értékelési tevékenységét támadta, amellyel arról döntött, hogy a felek által előterjesztett bizonyítási indítványok alapján mely bizonyítást rendeli el és folytatja le, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti vezetői felelősség feltételei fennállnak-e, végső soron pedig a megállapított tényeken alapuló következtetései helyességét vitatta.

[22] A jogvita elbírálása szempontjából szükségtelennek értékelt bizonyítás mellőzéséről és a vezetői felelősség feltételeinek fennálltáról hozott elsőfokú döntést, mint az elsőfokú bíróság érdemi mérlegelő tevékenységét, azonban a másodfokú bíróság a Pp. szabályozása folytán nem a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti eljárásjogi, hanem a Pp. 369. § (3) bekezdése szerinti anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálhatja, és csak az ennek megfelelő – az ítélet megváltoztatására irányuló – fellebbezési kérelem esetén. Megváltoztatásra irányuló fellebbezési kérelem és a megjelölt anyagi jogszabálysértés esetén anyagi jogi felülbírálati jogkörében foglalhatott volna állást az ítéletábra abban a kérdésben, hogy a perben releváns kérdések eldöntése igényli-e, és milyen körben a bizonyítás kiegészítését, szükséges-e a felperes által indítványozott bizonyítás elrendelése és lefolytatása. Amennyiben pedig ez a kérdés a fellebbezési kérelem kereteire figyelemmel felvethető, és arra a válasz igenlő, úgy általában a bizonyítás másodfokú eljárásban történő kiegészítésének, az okiratok beszerzésének, a tanúk másodfokú eljárásban történő meghallgatásának sincs akadálya, ellenkező esetben pedig a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontja alapján történhet meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. Az alperes fellebbezése azonban a már felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében nem irányult ilyen tartalmú másodfokú döntésre, mert az ítélet hatályon kívül helyezését – megváltoztatásra irányuló kérelem nélkül – kizárólag a Pp. 381. §-ban foglaltakra hivatkozással kérte.

[23] A Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésnek nem kizárólag az egyik feltétele, a lényeges eljárási szabálysértés hiányzik jelen esetben – tekintettel arra, hogy az indítványozott bizonyítás mellőzése anyagi jogsértésként, az anyagi felülbírálat keretében vizsgálható –, hanem egy további feltétele, a másodfokú eljárásban való orvosolhatatlanság is. A fentiek összegzéseként tehát nem minősíthető eljárási szabálysértésnek az elsőfokú bíróságnak az az eljárása, melyben a rendelkezésére álló bizonyítékokat a perben lényeges tények megállapítására alkalmasnak találva a felperes által kért további bizonyítást mellőzte (BDT2023. 4672.).

[24] A szükségtelennek tartott bizonyítás mellőzésével tehát az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, így az ítélet hatályon kívül helyezésének lehetősége – eljárási szabálysértés hiányában – fel sem merülhet. Anyagi felülbírálatot lehetővé tevő – az ítélet megváltoztatására irányuló, anyagi jogi jogszabálysértést megjelölő és ennek indokát adó – fellebbezési kérelem hiányában pedig a másodfokú bíróság anyagi felülbírálatot nem gyakorolhatott, így az elsőfokú bíróság anyagi jogi álláspontjának helyességét, és ezzel összefüggésben a bizonyítás szükségessége körében elfoglalt álláspontját nem bírálhatta felül (BDT2023. 4671.).

[25] A fellebbezésben megjelölt okokból ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor, a fellebbezésben nem hivatkozott eljárási szabálysértést [Pp. 370. § (3) bekezdés] a másodfokú bíróság nem észlelt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértésre, illetőleg megszüntetési okra a fellebbező fél ugyancsak nem utalt, ilyen körülményt a másodfokú bíróság sem állapított meg.

[26] A Pp. 382. §-a alapján, ha a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte és a fellebbezése megalapozatlan, a másodfokú bíróság ítéletével – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet helybenhagyja. Miután az alperes hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelme

alaptalan volt, és az elsőfokú ítélet megváltoztatását nem kérte, a másodfokú eljárásban a vezetői felelősség Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[27] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta.

[28] Megjegyzi csupán az ítéltábla, amennyiben érdemben vizsgálható lett volna a felperes 2021. évi beszámolójának közzétételi és letétbe helyezési kötelezettségének fennállta és az alperes fellebbezésben megjelölt magatartása, eltérő döntést az sem eredményezett volna.

[29] A felperes a Cstv. 33/A. § (1) és (5) bekezdésében foglaltakra alapította keresetét, hivatkozva arra, hogy az alperes a felperes 2021. évi beszámolójának közzétételi és letétbe helyezési kötelezettségének nem tett eleget, mint ahogyan a Cstv. 31. § (1) bekezdésében meghatározottakat sem teljesítette. Ezeknek a tényét az alperes nem vitatta, állította ugyanakkor, hogy a közzétételi és letétbe helyezési kötelezettségének azért nem tudott eleget tenni, mivel azt már a felszámolás kezdői időpontját követően kellett teljesíteni.

[30] A felperes felszámolásának kezdő időpontja 2021. október 14. napja volt, amelyre figyelemmel 2021. évre vonatkozóan az alperesnek mint a felperes vezetőjének az eddig az időpontig terjedő időtartamra vonatkozóan kellett beszámolót készíteni a Cstv. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján. E jogszabályi rendelkezés a felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetőinek a kötelezettségévé teszi a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal záróleltár, valamint éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló, vagy egyszerűsített mérleg (tevékenységet záró mérleg), adóbevallás és az eredmény felosztása után zárómérleg készítését, és azoknak a felszámolás kezdő időpontját követő 30 napon belül a felszámoló és az adóhatóság részére való átadását. A felszámolás számviteli feladatairól szóló 225/2000. (XII.19.) Korm. rendelet (4) bekezdése pedig a tevékenységet lezáró beszámoló kapcsán akként rendelkezik, hogy a gazdálkodó szervezet a számviteli törvény 153–154. §-ában és 154/B. §-ában meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének a tevékenységet lezáró beszámoló mérlegének (1) bekezdés szerinti fordulónapját követő 30 napon belül köteles eleget tenni. E jogszabályi rendelkezésekből következően a tevékenységet lezáró mérleg esetében az adós vezetőjének kötelezettsége kizárólag annak elkészítése és a felszámoló részére való átadása, míg a letétbe helyezésre és a közzétételre a felszámoló által képviselt gazdálkodó szervezet köteles. Az adós vezetőjét tehát a tevékenységet lezáró mérleg elkészítésén és a felszámoló részére való átadásán kívül nem terheli a letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség, így ennek alperes általi elmulasztása nem alapozza meg a Cstv. 33/A. (5) bekezdésének alkalmazhatóságát. Megállapítható volt ugyanakkor, hogy az alperes a tevékenységet lezáró mérleget nem készítette el és nem adta át a felszámolónak, ezért az alperes nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott beszámolókészítési kötelezettségének. Mindezekre tekintettel – mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság helyesen megállapította – a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint a bizonyítási teher megfordult. Ezáltal elegendő volt a felperesnek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét és a hitelezői érdek figyelembe nem vételét állítania, megjelölve a bejelentett hitelezői igény összegét, amelynek kielégítése megghiúsulhat, és az okozati összefüggés tekintetében az irathiany miatt hivatkozhatott a bizonyítási szükséghelyzet fennálltára (Pp. 265. §), amely esetén a felperes által bizonyítandó tény a bíróság valósnak fogadhatja el.

[31] A jogellenes magatartásra a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint vezetői mulasztás miatt a felperesnek konkrét, hitelezői érdeket sértő vezetői magatartást nem kellett állítani, azonban ez azt is jelenti, hogy az alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésétől a hitelezők érdekeit valamennyi intézkedésénél figyelembe vette, az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében, azaz nem volt jogellenes, hitelezői érdeket sértő magatartása. A hitelezői érdekeket figyelembe vevő magatartás kapcsán pedig az alperesnek nem elegendő általánosságban állítani, hogy a vezető ennek megfelelően járt el, erre részletes nyilatkozatot is kell tenni. Az ilyen magatartást az alperes alapbizonylattal alátámasztott könyvelési iratokkal tudta volna igazolni, azonban könyvelési iratanyagot a felszámolónak nem adott át és a perben sem nyújtott be. Csupán egyes, kiragadott magatartásaira hivatkozott fellebbezésében, amelyekből nem következik az alperes tevékenységének teljes körű, a felperes irataiból is megállapítható magatartásának hiányában, hogy az alperes a felperes ügyvezetőjeként észszerű gazdálkodást folytatott volna. Szükségtelen volt ezért az alperes által megjelölt tanúk meghallgatása.

[32] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperesnek a jogi képviselével kapcsolatban felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerinti, öt munkaóra alapulvételével megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

[33] A feleket az ügyben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés v) pontja szerint megillető illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen meg nem fizetett eljárási illeték viselésére az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében az alperest kötelezte.

[34] Tájékoztatja az alperest, hogy

- az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018. számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie,

- megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot.

Figyelmezteti az alperest, amennyiben az illetéket annak esedékességekor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

Szeged, 2024. szeptember 19.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.

a tanács elnöke

Dr. Tolna András s.k.

előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.

táblabíró